Sesiunea extraordinară a Sfântului Sinod

Elogierea defunctului Patriarh

D. ministru N. Zigre citind decretul regal de deschiderea Sf. Sinod

Luni s'a deschis în palatul Sf. Patriarhii, sesiunea extraordinară a Sf. Sinod, pentru proslăvirea memoriei I. P. S. Patriarh.

Ședința se deschide la ora 10.30, sub președinția I. P. S. Nicodim, mitropolit al Moldovei.

D. dr. Nicolae Zigre, ministrul cultelor și artelor dă citire Inaltului Decret Regal de deschidere a sesiunei extraordinare a Sf. Sinod.

I. P. S. S. Nicodim, mitropolit al Moldovei, a spus:

Fericitul Patriarh Miron, cel dintâi Patriarh al României, ne-a părăsit și a trecut către Domnul, lăsând văduv scaunul de arhiepiscop al Bucureștilor, scaunul de Mitropolit al Ungro-Vlahiei și scaunul de Patriarh al României.

Personalitatea fostului nostru Patriarh este și ea excepțională. Numai o privire generală asupra vieții lui ne arată aceasta.

Viața lui a fost toată, acțiune, frământare, muncă pentru neam, pentru țară și pentru Biserică.

A străbătut școlile, dela cea primară, până la cea mijlocie și apoi până la cea superioară, unde și-a îmbogățit mintea cu cunoștințele trebuitoare pentru ca să-și servească neamul și țara.

Intrat în slujba Bisericii ardelenești, atunci când Ardealul era despărțit de patria-mamă, a activat la Mitropolia Sibiului timp de 12 ani, ca arhidiacon, ca protosingel, ca asesor.

In frământarea unirii Ardealului cu patria-mamă, după războiu, a luat parte la marea adunare dela Alba-Iulia, care a determinat această unire și a fost însărcinat, împreună cu alți bărbați distinși de acolo, să aducă la București actul unirii.

A venit apoi mitropolit primat.

A trebuit muncă pentru organizarea Bisericii, pentru unificarea celor patru provincii, apoi, venind la Patriarhie, pentru organizarea acestui patriarhat.

Insfârșit, pe latura politică, ca senator, ca regent și, acum în urmă, în împrejurări excepționat de grele, când M. S. Regele a dat o nouă constituție și o nouă directivă țării, pentru pacificarea ei, patriarhul Miron este chemat în fruntea guvernului, care i-a cerut nu puțină muncă și nu puțină osteneală.

Toate acestea nu pot decât să ne hărăzească nouă sentimente de adâncă recunoștință pentru munca lui, dar și de adâncă mâhmire că ne-a părăsit.

Eu, cu toată inima și cu tot regretul spun: Veșnică să-i fie pomenirea! (Corul de preoți intonează „Veșnica pomenire").

Cuvântarea d-lui dr. Nicolae Zigre, ministrul cultelor și artelor

Mă asociez în numele guvernului și în numele meu personal la cuvintele adânc simțite de mare tristeță a Bisericei creștine ortodoxe române, exprimate de I. P. Sfinția Sa Mitropolitul Nicodim al Moldovei, pentru pierderea aceluia, ce a fost I. P. S. Patriarh Miron. Pierderea este a națiunei întregi, pentrucă patriarhul bisericii naționale a Românilor cuprinși între hotarele pământului lor, reprezintă biserica creștină formată dintru început împreună cu neamul românesc. Viața reposatului Miron Cristea, — după ce a reușit prin vigoarea și energia sa să învingă greutățile împrejurării lor de altă dată pe care le întâmpinau mai ales tinerii români din pătura țărănească, a fost o impunătoare serie de mari elanuri puse în slujba progresului Neamului și a înălțării Tronului. A luptat în vremurile asupririi naționale pentru apărarea ființei etnice a poporului românesc din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, pentru apărarea legei strămoșești și pentru recunoașterea drepturilor firești ale acestui popor.

I-a fost hărăzit Prea Fericitului Patriarh, ca, la un moment de răspântie, înteleptul nostru Rege, pătrunzând în taina sufletului poporului românesc, adânc creștin și național, pentru a-i asigura viitorul, prin renaștere sufletească și prin construirea unei noui temelii pentru țară — I-a încredințat cârmuirea țării. A luptat cu sfințenia Crucii și cu toate puterile înțelepciunii, ca un devotat al țării și al Tronului pentru înfăptuirea măreței ținte.

Suntem adânc recunoscători memoriei lui.

Exprim în fața Sfântului Sinod marea durere a guvernului pentru pierderea fostului său președinte, Patriarhul Miron, și pioasele lui omagii de recunoștință față de memoria marelui dispărut.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Cuvântarea P. S. Episcop Nicolae Colan

Ingăduiți-mi să asociez profundul regret și omagiile de recunoștință și admirație ale membrilor Sf. Sinod la durerea cărula i-au dat expresia I. P. S. Mitropolit Nicodim și d. ministru Nicolae Zigre, cu prilejul trecerii în calea veșnică a Prea Fericitului Patriarh Miron.

Abia au trecut câteva luni de zile de când țara întreagă a prăznuit, întru duhovnicească bucurie, șapte decenii împlinite din viața rodnică a Prea Fericitului Patriarh Miron.

Și iată, după această scurtă vreme, ne-am adunat în această sală pentru a ne cerni inimile la trecerea în calea veșniciei a Sfințitului și prea veneratului președinte al Sf. Sinod, care, până acum, ori de câte ori ne-am întrunit, ne-a învăluit în privirea lui caldă, în iubirea lui adâncă și ne_a povățuit cu înțelepciunea lui cu care l-a înzestrat Bunul Dumnezeu.

Pentru tot ce a făcut Sfintei noastre Biserici, pentru toată cinstea pe care i-a făcut-o nu numai în cuprinsul țării, ci și dincolo de hotarele ei, pentru tot devotamentul cu care și-a slujit țara atâtea decenii, deărândul, pentru toată credința, cu adevărat eroică, cu care a stat în slujba Iubitului nostru Suveran, în clipe grele ale țării, țara aceasta nu-l va uita niciodată.

Cuvântul de închidere al I. P. S. Mitropolit Nicodim

Inalți prea sfinți părinți,

Se cuvine acum să aducem un cuvânt de mulțumire adâncă către delegațiile și către Bisericile surori, care au luat și iau parte la doliul nostru bisericesc și național.

Aduc călduroase mulțumiri Prea Fericitului Patriarh al Bisericii sârbe, care pe lângă condoleanțele exprimate în scris, a trimis și o delegație, în frunte cu Prea Sfințitul Episcop Simion. Aduc mulțumiri călduroase Sf. Sinod al Bisericii bulgare, care, deasemenea, pe lângă condoleanțele exprimate în scris a trimis și o delegație, în frunte cu I. P. S. Mitropoliți Mihail, Chiril și prof. Tzancov

Deasemenea, aduc mulțumiri Bisericii albaneze, care, în persoana I. P. S. Mitropolit Visarion, ne trimite delegația sa împreună cu expresiunea sentimentelor sale.

Tutor acestora le mulțumesc din toată inima, cu atât mai mult cu cât legături strânse au existat între Patriarhul Miron și între conducătorii acestor Biserici.

De aceea, rog delegațiile să ducă mulțumirile noastre, ale Sf. Sinod, șefilor lor și Sinoadelor lor, care i-au împuternicit să vină la noi.

Tuturor le păstrăm recunoștință și dragoste frățească.

*

I. P. S. S. Nicodim, mitropolitul Moldovei propune și Sf. Sinod încuviințează, depunerea unei cununi de flori pe mormântul I. P. S. dr. Miron Cristea, fostul patriarh al României.

D. dr. *Nicolae Zigre*, ministrul cultelor și artelor dă citire Inaltului Decret Regal de închidere a sesiunei extraordinare a Sf. Sinod.

Ședința se ridică la ora 11,30 dimineața.

Excursiuni de PAȘTI

1) EGIPT - Sakkara - Piramidele - Cairo, Alexandria - Heliopolis.

2) GRECIA - ATENA TURCIA - ISTANBUL

3) ITALIA - Roma - Napoli - Capri - Florența - Venezia - Milano - Genova - Lago Maggiore - Como.

SPITZBERG - SCOȚIA - ISLANDA - NORVEGIA

Cabine clasa I-a — 23 Iulie - 19 August

Călătoriți în societate absolut românească

„DRUMEȚIA" condusă de ION DINESCU

Pasagiul Român No. 14, telefon 4.69.49

12

Telegrame de condoleanțe

primite de guvernul român la moartea I. P. S. Patriarh

D. Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri, a primit următoarele telegrame:

Domnule președinte al consiliului de miniștri,

La durerea ce o simte Inaltul guvern, la trecerea în veșnicie a Celui ce a fost Patriarh și prim-ministru dr. Miron Cristea, iau parte cu mâhnire și vă rog să primiți expresiunea adâncilor mele condoleanțe.

Inaltul Prelat și-a închinat puterile și personalitatea patriei române până la sfârșitul vieții și acum merită odihnă și răsplată dela Domnul.

După nolanul telegramelor sosite din toate părțile țării și de peste hotare, binevoiți a primi și aceste condoleanțe.

Dumnezeu să-l primească în împărăția sa!

Episcopul Lugojului (ss) *Dr Ioan Bălan.*

*

Cluj, 11 Martie

Asociația generală a românilor uniți împreună cu asociațiile afiliate, ia parte cu adâncă pietate la marele doliu al bisericii surori și al țării din prilejul pierderii prea înțeleptului bărbat și conducător — marele Patriarh Miron — credincios slujitor al țării și luminat sfetnic al Tronului.

Președinte,

(ss) Prof. *Alexandru Borza.*

*

Câmpulung, 11 Martie

Adânc îndurerați de neașteptata trecere la cele veșnice a prea fericitului Patriarh dr. Miron Cristea, președintele consiliului de miniștri, respectuos vă rog, să binevoiți a primi din partea mea, a tuturor funcționarilor și a întregii populații a județului Muscel sincere și respectuoase condoleanțe.

Prefect Muscel,

(ss) Colonel *Velcescu.*

*

Excelența Sa d. Constantin Collas, ambasadorul Greciei, a depus Luni seară, în numele guvernului elen, o coroană pe catafalcul I. P. S. S. Patriarhul României Dr. Miron Cristea.

„Acte de comerț și comercianți"

Conferința d-lui prof. Fințescu

In aula facultății de drept din București s'a ținut o prelegere din ciclul de prelegeri publice organizate asupra codului de comerț Carol al II-lea, de Institutul român de drept privat, împreună cu secțiunea juridică a Institutului de cercetări sociale al României. A vorbit d. prof. I. N. Fințescu despre „Acte de comerț și comercianți".

D-sa a arătat că față de dispozițiunile codului comercial încă în vigoare (art. 3) textul nou prezintă două inovațiuni: una că arată care sunt nu „faptele de comerț", cum se prevede în vechiul cod, ci „actele de comerț"; cealaltă că enunță: „*sunt* acte de comerț" și nu „legea *consideră* ca fapte de comerț", cum era până acum. In privința primei modificări, ea trebuie să indice — materia economică supusă reglementării codului de comerț, deci fenomenul economic, faptele, așa cum, cu drept cuvânt, legiuitorul din 1887 prevăzuse în art. 3, în desacord cu textul italian respectiv. In privința celei de a doua inovațiuni, conferențiarul evidențiază că ea ar trebui să ducă la concluzia că enumerarea făcută de art. 2 este nu limitativă, ci enunciativă. Caracterul — limitativ sau enunciativ — al enumărărei actelor de comerț va da loc desigur la ample discuțiuni. E o problemă a cărei rezolvire rămâne în sarcina doctrinei și a jurisprudenței.

Codul de comerț se mai aplică însă și actelor făcute de un comerciant, art. 4 din codul Carol al II-lea prevăzând și el că „sunt prezumate acte de comerț orice alte acte ale comerciantului, afară numai dacă din act nu rezultă că acesta este străin comerțului". In ceeace privește calitatea de comerciant, art. 6 arată că sunt comercianți aceia cari fac acte de comerț cu titlul profesional în nume propriu, cum și societățile comerciale. In această ordine de idei, conferențiarul evidențiază că dispozițiunile codului trebue să fie interpretate și înțelese în raport cu obligativitatea înscrierei comercianților în registrul comerțului, obligativitate care, prevăzută sub sancțiuni penale, va duce la consecința că vor fi comercianți numai aceia înscriși în registrul comerțului. De altfel, dispozițiunile din codul de comerț Carol al II-lea, referitoare la înscrierea în registrul comerțului au fost modificate prin legea din 15 Decembrie 1938 pentru modificarea și complectarea unor dispoziții din legea pentru înființarea unui registru al comerțului. Prevederile acestei legi fiind de cea mai mare importanță pentru desvoltarea unui comerț românesc, ele vor trebui menținute și încadrate în așa fel încât să nu se mai poată spune că sunt exterioare codului de comerț și că s'ar ocupa de alte chestiuni decât acelea pe care codul le reglementează.

Sosirea în Capitală a ducelui de Saxa Coburg Gotha

Ducele de Saxa Coburg Gotha (X) între d. Fabricius, ministrul Germaniei la București (stânga), și d. Flondor, mareșalul Palatului, Luni, la sosirea în gara de Nord

Ducele de Saxa Coburg Gotha, președintele Comitetului internațional permanent al foștilor luptători, a sosit Luni în Capitală, venind din Germania cu Expres-Orientul.

In gara de Nord, pavoazată cu tricolorul românesc și drapelul german, erau înșirate delegațiile tuturor organizațiilor de foști luptători din România:

„C. I. P.", sub conducerea d-lui prof. univ. V. G. Ispir; o delegație a „Fidac"-ului; Eforia I. O. V. F. L. sub conducerea d-lui prof. dr. Titus Ionescu și col. Cristopol; „Unal", în frunte cu d. Virgil; Federația națională a foștilor luptători, în cap cu d. cpt. Dudescu; Asociațiile: „Bărbăție și credință", în frunte cu d. I. Sava; voluntarii din războiu conduși de secretarul general al asociației ,av. Al. Stavrache; voluntarele surori din războiu, în frunte cu d. general Ionescu; voluntarii ardeleni, bucovineni și macedoneni, conduși de d. I. Radu; soc. „Mărăști", în frunte cu d. col. Herescu; „Victoria", în cap cu d. dr. Hamat; Legiunea română, condusă de d. Brezoianu; „Făuritorii României Mari", cu d. G. Trifan; soc. „Voevodul Mihai", condusă de d. I. Simionescu; Liga foștilor luptători, în frunte cu d. R. Dumitrache; Cercul subofițerilor în rezervă, conduși de d. Gică Dumitrescu; subofițerii pensionari, în cap cu d. G. Anghelescu; soc. „Apărătorii Patriei", cu d. general Livezeanu; mutilații invalizi din război, cu d. col. D. Popescu; Gloriile Neamului, în frunte cu d. Teodor Nițoiu.

La sosirea trenului, se aflau pe peron d-nii I. Flondor, mareșalul Palatului; comandor Știubei, delegat ca ofițer de ordonanță pe lângă ducele de Saxa Coburg Gotha; Fabricius, ministrul Germaniei la București, împreună cu tot personalul superior al legației și conducătorii organizațiilor de foști luptători.

La ora 1, ducele de Saxa Coburg Gotha a participat la un dejun oferit la „Athénée Palace" de secția română a comitetului internațional permanent a foștilor luptători.

*

După amiază, la ora 4,30, ducele de Saxa Coburg-Gotha a depus o splendidă coroană de flori la mormântul Eroului necunoscut, fiind de față și societățile de foști luptători și invalizi cu drapelele lor.

La cimitirul eroilor germani, d-sa și ministrul Germaniei, d. Fabricius, au depus de asemenea o frumoasă coroană de flori.

*

Seara, la ora 8 jum., reprezentanții foștilor luptători români au dat, la acelaș hotel, un banchet în onoarea ducelui și suitei sale, la care au mai luat parte și d-nii general Niculescu, secretarul general al ministerului apărării naționale, general Dombrowsky, primarul general al Capitalei, colonelul Wahle, atașatul militar german și d. dr. Pusch.

La șampanie, d. profesor V. G. Ispir a închinat pentru M. S. Regele Carol II și a subliniat activitatea distinsului oaspe ca luptător pentru pace.

D-sa salută pe ducele de Saxa Coburg-Gotha și întreaga sa suită și încheie cu urări de prosperitate pentru poporul german.

Ducele de Saxa Goburg-Gotha a răspuns mulțumind pentru căldurosa primire ce i s'a făcut, urând sănătate M. S. Regelui Carol II și progres României.

Subliniază apoi că CIP este o organizație internațională pentru pace, din care politica este exclusă, și în care se lucrează pentru bunele relațiuni dintre popoare și mulțumește d-lui profesor Ispir pentru caldele sale cuvinte.

La ora 23, d-sa a părăsit sala, fiind condus la palatul Cotroceni unde este găzduit.

*

Azi, ducele de Saxa Coburg Gotha pleacă la Sinaia, spre a vizita castelul Peleș.

D. Beck despre situația internațională

Problema Ceho-Slovaciei. — Relațiile cu România și celelalte state. — Chestia emigrării evreilor

Varșovia 13 (Rador). — **D. Beck, ministrul afacerilor străine, a făcut declarații în fața comisiei de politică externă a Senatului, răspunzând la întrebările puse de mai mulți senatori.**

Vorbind despre chestiunile referitoare la diferitele aspecte ale problemei ceho-slovace, d. Beck a declarat: Cu ocazia constituirii noului guvern ceho-slovac și a alegerii noului președinte al Ceho-Slovaciei, a fost un schimb de vederi de principiu între reprezentantul diplomatic al Poloniei și d. Chwalkowski, ministrul de externe al Ceho-Slovaciei. Reprezentantul Poloniei a constatat că în relațiile dintre cele două state a început o nouă eră întrucât evenimentele din anul trecut avuseseră caracterul unei foarte violente sguduiri. Noi dorim să începem această eră fără idei preconcepute negative. Credem că trebuie totuși, pentru a lucra pe noui baze, să se procedeze la o analiză rapidă a cauzelor care în trecut au făcut imposibile relațiunile amicale între Varșovia și Praga. Aceste probleme le grupez în trei capitole. In primul rând am constatat că atât soarta Sileziei-Cieszyn, cât și evenimentele din 1919 erau rezolvate în așa mod încât singure condițiunile materiale ne-au impus soluția pe care din punct de vedere moral noi nu puteam să o acceptăm. Exista deci o problemă a revendicărilor noastre teritoriale care constituia un prim obstacol important. Al doilea obstacol a fost faptul că Ceho-Slovacia având forma unei lungi fâșii teritoriale dealungul Europei centrale constituia un teritoriu de tranzit și comunicații, prezentând o importanță vitală pentru Polonia. Am avut regretul de a constata că politica ceho-slovacă ne împiedeca să folosim în mod liber aceste căi naturale, așa că problema căilor noastre spre sud erau un al doilea element esențial ce determina atitudinea noastră viitoare față de Ceho-Slovacia. Al treilea element era faptul că oricine căuta o ocazie să exercite o acțiune distructivă în detrimentul statului nostru găsea totdeauna ajutor, azil și protecție în Ceho-Slovacia.

Am crezut că am datoria morală de a pune deschis aceste trei probleme, constatând că prima a fost rezolvată într'un mod favorabil unui viitor mai bun, întrucât teritoriile ce aparțineau Poloniei i-au fost redate. Chestiunea comunicațiilor rămâne deschisă. Am avut ocazia să declar că înțeleg dificultățile technice ale guvernului ceho-slovac în acest domeniu. Mi-am exprimat totuși convingerea că postulatele legitime polone care nu aduc prejudiciu statului ceh și dau satisfacție deziderateloor polone justificate, vor fi tratate cu bunăvoință. Evoluția acestei probleme va depinde deci de viitoarea politică a guvernului din Praga.

In ce privește cel de al treilea punct a trebuit să-l tratez ca pe un avertisment. Noi nu suntem dispuși să admitem să se dea ajutor, asistență sau protecție celor cari lucrează contra statului polon. Această chestiune a trebuit să fie pusă în mod clar în primele momente ale relațiunilor noastre cu guvernul ceho-slovac, în noua sa situație. Politica noastră va fi conformă acestor principii. Nu avem în mod a priori nicio intenție rea față de aspirațiile legitime ale poporului ceh sau slovac. Interesele noastre și ansamblul politicei polone nu ne îndreptează, în mod a priori, pe o asemenea cale.

Problema Slovaciei

In ce privește problema Slovaciei d. ministru Beck a amintit că guvernul polon încă de la începutul crizei ceho-slovace a precizat clar atitudinea sa, atrăgând atenția tutulor statelor interesate asupra faptului că poporul slovac, în cursul ultimilor 20 ani, a evoluat în mod simțitor către cristalizarea sentimentului național. Iată dece, a spus d. ministru Beck, mi se pare just ca acest popor să poată juca în politică rolul de subiect, iar nu numai de obiect. Această atitudine ne-a dictat o mare moderație în revendicările noastre teritoriale.

D. ministru Beck a evocat apoi afinitățile dintre polonezi și slovaci, ce îndreptățesc națiunea polonă să înțeleagă aspirațiile slovacilor. Dacă intențiunile noastre, a adăugat d. Beck, nu au fost totdeauna înțelese, trebuie să se constate cu guvernul polon, dată fiind natura istorică a evenimentelor din anul trecut, a știut să se ridice deasupra animozităților momentului, reglementându-și atitudinea sa după premize de o mai mare însemnătate. Cu excepția singurei eventualități pe care numai cu greu o pot să o admit, adică a posibilității în viitor a unei atitudini ostile a slovaclor față de statul și națiunea noastră, nu văd niciun motiv care să aducă o schimbare a atitudinei noastre de până acum.

PROBLEMA UCRAINEI CARPATICE

Ocupându-se despre problema Ucrainei Carpatice, care, a spus d. Beck, este mai simplă, oratorul a amintit motivele atitudinei guvernului polon precizate la timp în răspunsul pe care l-a dat cu ocazia unei interpelări. A fost în primul rând o preocupare de ordin general cu privire la evoluția politică din regiunea dunăreană, după sguduirea prin care a trecut Europa anul trecut, și care amenința să dea loc la complicații foarte grave. Dacă politica unui stat se inspiră din tendințe constructive, declară d. ministru Beck, ea caută chiar în mijlocul unei situații grele, o cale care să asigure un viitor mai bun. Privind harta Cehoslovaciei și aspirațiile vecinilor săi, noi am ales atunci soluția care ni se părea cea mai logică și cea mai sănătoasă pentru viitor. De aci rezultă politica binevoitoare a guvernului nostru față de tezele Ungariei. Observațiile noastre indicau că Rutenia subcarpatică nu prezenta o vie propășire națională, că populația sa nu prezenta aspirații politice cristalizate și că condițiunile sale economice o legau strâns de Ungaria.

ATITUDINEA UNGARIEI

In ce privește atitudinea Ungariei, d. ministru Beck constată că guvernul ungar, după ce a formulat revendicări în această privință, n'a renunțat la ele prin niciun act diplomatic.

RAPORTURILE CU ROMÂNIA

Dacă este vorba de atitudinea altor state, d. Beck a declarat: Pot, ca un rezultat foarte pozitiv al evoluției raporturilor cu România să constat cu satisfacție aprofundarea înțelegerii reciproce a tuturor problemelor teritoriale din regiunea Dunării.

PROBLEMA UCRAINEI

In privința chestiunilor grupate în așa zisa problemă ucraineană, declar că niciun guvern și nici o putere nu a făcut vreodată precizări competente în această chestiune. Ne aflăm, a adăugat d. ministru Beck, în fața unei acțiuni de propagandă și presă, iar nu în fața unei acțiuni de ordin diplomatic. Este deci ușor de înțeles că Polonia nu ar putea să se desintereseze de această problemă și pare puțin probabil ca cineva să poată trece peste atitudinea guvernului polon în această problemă. Dar până acum n'a avut loc nicio acțiune diplomatică și deci lăsăm presei să se exprime în această privință.

RELAȚIILE CU RUSIA

Trecând la examinarea relațiilor cu Rusia sovietică, d. ministru Beck a declarat că această chestiune este clară: politica polonă este plină de consecvență și liberă de fluctuațiile cărora această problemă este supusă în țările mai îndepărtate de Rusia. Am căutat să stabilim relații de bună vecinătate, să asigurăm respectarea intereselor legitime. Pactul de neagresiune a fost expresia acestor tendințe. Este un mister cunoscut de toți că anul trecut s'a observat o oarecare încordare decurgând nu dintr'un diferend polono-sovietic, ci din atitudinea față de alte state și probleme. Politica noastră fiind consecventă și clară am profitat de destinderea atmosferei pentru a șterge urmele acestei încordări pe calea unei declarații bilaterale. Astfel ne-am găsit pe platforma ce a servit drept cadru pactului de neagresiune.

PROBLEMA MINORITAȚILOR

Răspunzând la o întrebare cu privire la lucrările comisiei mixte polono-germane pentru chestiunile minoritare, d. ministru Beck a precizat că nu este vorba de un organism permanent. Declarațiile polono-germane asupra minorităților erau două declarații paralele și unilaterale, care nu prevedeau constituirea unei comisii permanente. Dimpotrivă, părea util ca examinarea condițiunilor în care trăiesc minoritățile polonă și germană să fie făcută nu numai de diplomați ci și de organele ministerului de interne. Regimurile celor două state nu sunt identice, așa că este just ca cele două administrații să aibă punct de vedere diferite. Sper că aceste metode vor îngădui punerea în practică a declarațiilor.

SITUAȚIA IN BALTICA

In ce privește situația din regiunea Baltică, d. ministru Beck a subliniat că Polonia nu poate să se desintereseze de această regiune. Situația politică din această regiune evoluiază în mod sănătos. Națiunile cari locuiesc această parte a Europei și-au redobândit independența înlăuntrul frontierelor juste și rezonabile. Această stare de lucruri se bucură de simpatia guvernului polon. Am avut dovezi că politica polonă a găsit înțelegere din partea guvernelor acestor state. Cu toate statele baltice noi avem relațiuni amicale. Atunci când noi căutam să realizăm stabilizarea în răsăritul european, prin pacte de neagresiune în special în anul 1932, gândul politic al acestor state era alături de acel al nostru. Noi vrem ca această stare de lucruri să ajungă a fi cât mai stabilă posibil. Apreciem independența acestor state și considerăm cultura lor ca fiind un factor de stabilizare al Europei. Atitudinea binevoitoare față de ele stă în tradiția politicei noastre.

PROBLEMA DANZIGULUI

Problema Danzigului este foarte complicată și ea face obiectul, în ce privește fondul ei, celei mai vii solicitudini a guvernului polon. Alături de chestiunea de fond s'au produs însă recent incidente. Solicitudinea este însă necesară deoarece Orașul Liber a fost înzestrat cu un regim deosebit de complicat prin introducerea, alături de populația locală ce are autorități proprii, — și Polonia nu poate să uite că portul Danzig prosperează de un secol încoace grație comerțului maritim polon —, unui factor al Societății Națiunilor, sub forma unui înalt comisariat, care se bucură de mari prerogative, fără să aibă mijloacele technice cari să-i dea putința să-și îndeplinească marile misiuni pe care le are.

In același timp prosperitatea acestei instituții introdusă la Danzig era o sursă de complicații, deoarece Danzigul devenea un obiect de târguieli fără legătură cu interesele populației din Danzig și ale statului polon. Am realizat totuși oarecare progres căutând reglementarea directă cu Senatul din Danzig. Slăbirea Societății Națiunilor a complicat și mai mult situația; totuși bazele pe care a fost creiat și se desvoltă Orașul Liber sunt permanente. Sper că viitorul va aduce o soluție rezonabilă conformă cu interesele Poloniei.

Asupra ultimelor incidente de la școala politechnică din Danzig d. ministru Beck a declarat: Guvernul polon a intervenit spre a se asigura, printr'un acord între comisarul polon și Senatul Orașului Liber, condițiunile de studii normale și respectul datorit studenților poloni. S'a constituit o comisie care lucrează la împiedecarea repetării incidentelor. Lucrările ei fac progrese. Din partea Senatului din Danzig nu am întâlnit rea voință.

*

In legătură cu vacanța dela ambasada Poloniei depe lângă Sf. Scaun d. ministru Beck a declarat: Defunctul ambasador polon Skrzynski, un om de mare valoare diplomatică, este greu de înlocuit. In curând însă d. Beck va prezenta președintelui republicei o listă de candidați pentru acest post. Lucrările diplomatice între Polonia și Sf. Scaun n'au suferit.

PROBLEMA COLONIILOR

La o întrebare pusă de senatorul Debski, în privința coloniilor, d. ministru Beck a declarat în rezumat: Impărtășesc opinia că noi suntem obligați să ne ocupăm de problema colonială din cauza condițiunilor de viață. Guvernul menționează nevoile coloniale ale Poloniei în fiece ocazie. Problema este totuși extrem de grea și nu prezintă șanse de a fi realizată grabnic. De aceia guvernul polon nu a formulat un plan concret de revendicări precise. Am făcut cunoscute nevoile statului nostru și suntem convinși că atunci când această problemă va fi discutată pe cale internațională ea va fi ținută în seamă. Atitudinea străinătății față de postulatele polone este din ce în ce mai bine voitoare. Nu am nevoie să adaug, a declarat oratorul, că noi tindem să găsim o rezolvare grație colaborării amicale și că noi căutăm căile susceptibile să ofere avantagii tuturor factorilor interesați. Această întreagă problemă nu încetează să fie urmărită cu foarte mare atenție de către ministerul afacerilor străine.

EMIGRAȚIA EVREILOR

Ocupându-se de problema emigrației evreiești, ministrul afacerilor străine constată că ea face parte din problema emigrației din Polonia, în ansamblul ei, Polonia fiind totdeauna o țară de emigrație. Dar, pe de altă parte, această chestiune are aspectele sale particulare, sociale și economice, în interiorul statului. Polonia trebuie să găsească remedii preventive pentru a face față dificultăților din ce în ce mai mari.

D. Beck a amintit acțiunea diplomatică polonă subliniind că Polonia a atras totdeauna atenția guvernelor interesate asupra pericolelor pe care le prezintă tendința de a se limita problema emigrației evreiești și de a se tărăgăni lucrurile. Acțiunea comitetului dela Evian vine prea târziu. Problema trebuie rezolvată prin colaborare cu statele ce au teritorii proprii emigrării și cu evrei. Oarecare optimism este permis dat fiind că gravitatea problemei este din ce în ce mai bine înțeleasă. D. Beck își exprimă satisfacția pentru înființarea în Polonia a comitetului însărcinat cu colonizarea evreilor. Termină declarând că va reveni asupra problemei evreiești mai pe larg în Senat sau în Dietă.

Peste câteva zile se va pune în vânzare

Lumină tristă

POEZII de Traian Lalescu

Cu acest volum, al șaselea din colecția „Universul literar", editura revistei, care s'a impus în răstimpul scurt dela înființare, prin calitatea operelor publicate, lansează numele unui poet în a cărui înzestrare lirică se pun cele mai îndreptățite speranțe.

Poemele publicate în volumul „Lumină tristă" vor atrage atenția și vor câștiga interesul iubitorilor de versuri, prin sensibilitatea proaspătă și expresia de pe acum personală a tânărului poet Traian Lalescu, poet naiv în chipul cel mai firesc, spontan și comunicativ.

„Lumină tristă" va însemna un debut remarcabil în poezia ultimilor ani.